

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1199/2014
03.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног Д.Б. и др, због прекршаја из члана 15. став 1. Закона о јавном реду и миру и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз. број 518/14 од 28.11.2014. године, поднет против пресуде Прекршајног суда у Новом Пазару Пр.бр. 2-1266/14-62 од 21.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.04.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз. бр. 518/14 од 28.11.2014. године, поднет против пресуде Прекршајног суда у Новом Пазару Пр.бр. 2-1266/14-62 од 21.05.2014. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Новом Пазару Пр.бр. 2-1266/14-62 од 21.05.2014. године, окривљени Д.Б., С.А., П.С. и Б.М., оглашени су одговорним и то: окривљени Д.Б., С.А., П.С. због прекршаја из члана 15. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђени на новчане казне у износу од по 8.000,00 динара и окривљена Б.М. због прекршаја из члана 15. став 1. у вези става 2. Закона о јавном реду и миру и осуђена на плаћање новчане казне у износу од 15.000,00 динара. Окривљени су обавезани да новчану казну плате у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. На основу члана 140, 141, 142. Закона о прекршајима окривљени су обавезани на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 800,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, у складу са чланом 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима.

Против ове пресуде Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Птз. број 518/14 од 28.11.2014. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161.

став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да се захтев уважи као основан и наведена пресуда укине, а списи предмета врате првостепеном суду на поновни поступак као и да се на основу члана 290. став 5. Закона о прекршајима одложи извршење првостепене пресуде.

Врховни касациони суд је, након што је о седници већа обавестио Републичког јавног тужиоца у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима („службени гласник РС“ бр. 65/13) одржао седницу већа, те је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Републички јавни тужилац у захтеву за заштиту законитости указује да је првостепени Прекршајни суд учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима тако што своју пресуду није доставио браниоцу окривљених чиме је повредио право на одбрану окривљених.

Из списка предмета произилази да је предметни прекршајни поступак покренут од стране Министарства унутрашњих послова ПУ Нови Пазар, захтевом за покретање прекршајног поступка број 1-813-00136/14 од 25.03.2014. године и то против окривљених Д.Б., С.А. и П.С. због прекршаја из члана 15. став 1. Закона о јавном реду и миру, а против окривљене Б.М. због прекршаја из члана 15. став 1. у вези става 2. Закона о јавном реду и миру.

Прекршајни суд у Новом Пазару донео је пресуду Пр 2-1266/14-62 од 21.05.2014. године којом су окривљени Д.Б., С.А. и П.С. оглашени одговорним због прекршаја из члана 15. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђени на новчане казне у износу од по 8.000,00 динара, док је окривљена Б.М. оглашена одговорном због прекршаја из члана 15. став 1. у вези става 2. Закона о јавном реду и миру и осуђена на плаћање новчане казне у износу од 15.000,00 динара, те су окривљени обавезани да наведену новчану казну плате у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. С обзиром на то да окривљени у наведеном року нису платили новчане казне на које су осуђени цитираном пресудом Прекршајног суда у Новом Пазару, решењима Прекршајног суда у Новом Пазару Ипр. 3065/14-63-6 од 08.10.2014. године, окривљенима су замењене изречене новчане казне казнама затвора и то окривљенима С.А., Д.Б. и П.С. новчане казне у износу од по 8.000,00 динара казнама затвора у трајању од 8 дана и окривљеној Б.М., новчана казна у износу од 15.000,00 динара казном затвора у трајању од 15 дана. На ова решења Прекршајног суда у Новом Пазару, бранилац окривљених, адвокат Н.М. изјавила је жалбу у којој је навела да јој као браниоцу окривљених првостепена пресуда није уручена, те да иста стога не може бити правноснажна, коју жалбу је првостепени суд решењем Ипр. 3065-14-63-6 од 23.10.2014. године одбацио као недозвољену,

сматрајући је приговором окривљених на решење о извршењу Прекршајног суда у Новом Пазару Ипр. бр. 3065/14-63-6 од 08.10.2014. године.

Према одредби члана 285. став 1. Закона о прекршајима, против правноснажне пресуде може се поднети захтев за заштиту законитости ако је повређен закон или други пропис о прекршају или је примењен закон за који је одлуком Уставног суда утврђено да није у сагласности са Уставом, опште прихваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима.

По оцени Врховног касационог суда захтевом Републичког јавног тужиоца не указује се на неку од повреда прекршајног поступка која је учињена пресудом Прекршајног суда у Новом Пазару Пр. бр. 2-1266/14-62 од 21.05.2014. године, већ се изнети наводи захтева односе на поступање првостепеног суда након доношења побијане пресуде, а које се односи на недостављање пресуде браниоцу окривљених.

Одредбом члана 307. став 1. Закона о прекршајима прописано је да пресуда, односно решење стичу својство правноснажности када се више не могу побијати жалбом или кад жалба није дозвољена.

Имајући у виду да првостепена пресуда није достављена браниоцу окривљених што је првостепени суд био у обавези да учини у смислу одредбе члана 161. став 1. Закона о прекршајима, те да се самим тим пресуда још увек може побијати жалбом, то иста није стекла својство правноснажности у смислу члана 307. став 1. ЗПР-а. С обзиром на то да наведена пресуда нема правни карактер правноснажне судске одлуке иста не може бити предмет испитивања поводом захтева за заштиту законитости и оцена њене законитости би била у супротности са одредбом члана 285. став 1. ЗПР-а која предвиђа да се овај ванредни правни лек може поднети само против правноснажне судске одлуке, Врховни касациони суд је захтев Републичког јавног тужиоца оценио као недозвољен.

Поступајући судија је на првостепену пресуду ставио клаузулу правноснажности и то дана 03.07.2014. године – која се односи на окривљеног С.А., а дана 15.06.2014. године – која се односи на окривљене Д.Б., П.С. и Б.М., али, с обзиром на то да клаузула правноснажности није саставни део побијане пресуде, погрешно стављену клаузулу поступајући судија може по службеној дужности укинути у редовном поступку и затим поступити у складу са чланом 161. став 1. ЗКП, па из изнетих разлога није било места подношењу захтева за заштиту законитости против ове одлуке.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 285. став 1. и члана 286. став 1. Закона о прекршајима одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник
Весна Веселиновић ,с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.**